

A Szabadság

A MAGYAR KOMMUNISTA MUNKÁSPÁRT LAPJA

www.aszabadsag.hu

Magyarország a miénk

BALSZEMMEL

Thürmer Gyula

MI A BAL SZEMÜNKKEL NÉZÜNK A VILÁGRA. ÍGY SOK MINDENT ÉSZREVESZÜNK, AMIT CSAK A JOBB SZEMÜNKKEL NEM LÁTNÁNK. MÁSKÉNT IS LÁTJUK A VILÁGOT, MONDIUK ÚGY, BALSZEMMEL. EZUTÁN MINDEN SZÁMUNKBAN ELMONDJUK, MIKÉNT IS LÁTJUK AZ ÉPPEEN ESEDÉKES ESEMÉNYEKET A SAJÁT POLITIKAI ÉRTÉKÍTÉLETÜNK ALAPJÁN, BALSZEMMEL.

BALATON 2008

Ha nem is a hullámzó Balaton tetején, de legalább is a partján írom e sorokat. Ahogy Hofi mondja, mindenkinek, még a pártelnöknek is „kell egy kis áramszünet”. De azért ne aludjanak nyugodtan a magyar kapitalisták és külföldi barátai! Az osztályharc nem szünetel, helyteseim a helyükön vannak.

Emberemlékezet óta nem fürödtem a Balatonban, ezért némi félelemmel jöttem. Jelentem: a Balaton szép, jó, talán jobb is, mint korábban. Az önkormányzat teleültette virággal a tihanyi utcákat. Tényleg szép. A víz kellemes. Csak ne kellene kijönni a vízből.

Odakint, a parton ugyanis dühöng a kapitalizmus, annak is a rosszabb, magyar változata. Tudod, az ilyen „egynyári kapitalizmus”. Mindenki egy nyáron akar meggazdagodni. Az üdítő 350-nél kezdődik, ami igazán baráti ár a komp közelében árult 800 forintos italhoz képest. A balatoni halászlének nevezett valamiért 1600 forintot kérnek, és cserébe akkora adagot adnak, hogy a szegedi halászsárdában viszaküldenéd, mondván, hogy nem gyerekadagot kértél. A minőségről ne is beszéljünk! De van ennél dühítőbb is. A Balaton egyik legszebb részén, a tihanyi mólótól nem messze található az egykori MSZMP-üdülő. A hatalmas területet benőtte a gaz, az épületek üresen tátonganak. Pár száz méterre a Külügyminisztérium egykori üdülője, akkor még remek stranddal, parkkal, úgy, ahogyan illik. Itt is minden ro-

had. Húsz éve rohad. Gyanítom, hogy erre is az vár, mint a többi hasonló ingatlanra. Hagyják, hadd rohadjon, és amikor már kellőképpen lerohadt, fillérékért megveheti valamelyik barát, rokon vagy üzletfél.

Figyelj, nem kéne ezeket a barátokat, rokonokat és üzletfeleket elzavarni?

A KOMMUNISTA DIPLOMATA

A héten temették Puja Frigyeset. 88 évesen ment el. A fiatalabbak kedvéért mondom, hogy a szocialista Magyarország külügyminisztere volt. 1973-tól tíz éven át irányította a külügyeket.

Akkoriban jó volt magyar diplomátának lenni. A kádári szocializmus eredményeit büszkén képviselhettük. Elfogadtak bennünket Keleten is, Nyugaton is. Én akkor kezdtem a külügyes pályát, és Puja Frigyes mellett remek iskolát járhattam ki. Védjük a magyar nemzeti érdekeket, de nem típrunk el másokat. Látjuk a nagy szövetséges, a Szovjetunió hibáit, de nem leszünk szovjetellenesek. Jóban vagyunk a Nyugattal, de nem állunk át. Nem lehet ugyanis két istent szolgálni!

Nagyjából ez volt Puja Frigyes útja. Sokan bírálták, hogy nem elég hajlékony, nem elég rugalmas. Ma már tudjuk, hogy az ő útja volt helyes. Az egyetlen helyes. A „hajlékony és rugalmas” utak a mához vezettek, az ország kiárusulásához.

Puja Frigyes 1989-ben sem felejtette a békési parasztságot, a nyomdászokat, akik nevelték. Már idős emberként beállt a sorba és rendületlen hittel szervezte a kom-

munisták pártját, a Munkáspártot. Mindannyiunktól megérdemel egy szál virágot.

NEM KÉRÜNK ÁLBALOLDALI
DAJKAMESÉKBŐL!

Az MSZP-ben egy páran kezdenek rájönni, hogy a baloldali politika jó üzlet lehet. A politika a szocialistáknál nem arról szól, hogy Neked jobb legyen. A politika az, hogy Te vedd meg, amit kínálnak, és akkor Nekik jobb lesz. Na már most, ha Neked, lökött magyarnak, nem kell az MSZP jó kis liberális rózsaszín-kék politikája, majd adunk neked vöröset, baloldalt! Ha nagyon kell, még a vörös csillagot is mellé adjuk. Egy a lényeg, hogy Te bevedd ezt a szöveget és az MSZP megnyerje a választást.

Nagyjából ezt mondja Hegyi Gyula európai parlamenti képviselő az MSZP honlapján. Hegyi úr mindjárt meg is nyugtatja a főnökséget: mi baloldaliak vagyunk, de nem úgy, mint az elvetemült kommunisták. Bírálja csak az MSZP is a kapitalizmust, de tudni kell: az MSZP célja „nem a kapitalizmus azonnali elsöprése, hanem beépített igazságtalanságainak folyamatos kiigazítása”. A szocializmus sem azt jelenti az MSZP-nek, hogy a gyár, a bank köztulajdonban van, mindenki dolgozhat, a munkás, a dolgozó, a nép dönt az ország sorsáról. Isten őrizz! Ez „a paternalizmus és a kispolgáriság kádári keveréke”, nekik, rendes szocialistáknak ilyen csúnyaság nem kell. Mi kell? „Egyes amerikai közgazdászok az állami újraelosztás mértékével mérik a kapitalizmus és a szocializmus arányát egy rendszeren belül, s ha ezt nézzük, a hetvenes évek Svédországa közel állt a demokratikus szocializmus megvalósításához.”

Hegyi úr! Ad egy: ami volt Svédországban, az nem szocializmus, hanem kapitalizmus. Ad kettő: amióta nálunk nincs szocializmus, a svéd tőkés sem ilyen adakozó a saját munkásával szemben. Nem kellene a dajkamesék! Ha nem tudja, mit kell tenni, adok néhány tanácsot. Korlátozzák a nagytőkét, vezessék be a luxusadót, adóztassák meg a multikat, vegyék állami kézbe a budapesti hőerőműveket. Csinálják meg, a tanácsot ingyen adom!

THÜRMER GYULA

LEGYEN JOBB A DOLGOZÓK ÉLETE!

BESZÉLGETÉS GÁL FERENCCEL, BÉKÉS MEGYE 6. SZÁMÚ VÁLASZTÓKÖRZET KB-MEGBÍZOTTJÁVAL

„Akkor lesz gyermekeinknek jövője, ha felvállaljuk gondolatainkat és harcolunk megvalósításukért” – mondja a Munkáspárt Békés megyei elnöke. Gál Ferenc nem a levegőbe beszél, az önkormányzathoz is elmegy a dolgozó ember érdekében.

– *Hogyan kerültél a Munkáspártba?*

– Először is voltam kisdobos és úttörő. Na nem kiváló, mert mindig huncut gyerek voltam, de akkor elsajátították a rendet és fegyelmet. A párttal 2000-ben vettem fel a kapcsolatot. Bosszantott, hogy akik az MSZMP idején funkciókat töltöttek be, cserbenhagyták a pártot, és használt ruhaként dobták el eszméiket. Ebben a pártban láttam azokat az elvtársakat, akik a dolgozó emberért tenni akarnak, azokért, akikért a harangot húzzuk. Persze azt is tapasztaltam, hogy pont ők nem vesznek észre bennünket. Mi cselekedeteinkkel bizonyítjuk, hogy a dolgozó emberért, az egyetemes Magyarországiért vagyunk. Vannak, akik a munkahelyük miatt elzárkóznak a pártmunkától. Rosszul teszik. Nem engedhetjük meg magunknak, hogy sárba tiporjanak, hogy leszóljanak. Akkor lesz gyermekeinknek jövője, ha felvállaljuk gondolatainkat, és harcolunk megvalósításukért.

Egyszerű cseléd gyermeke vagyok, de szép múltam volt, a jelen viszont elszomorít.

– *Tartod a kapcsolatot a helyi vezetőkkel?*

– Természetesen. Járok az önkormányzati értekezletekre, javaslatokkal élek, és a fórumokon bírálom is cselekedeteiket. A környéken lévő polgármesterekkel és jegyzőkkel jó viszonyt ápolok. Ennek nagy a jelentősége akkor is, ha különböző platform helyezkedünk el, mert a közös boldogulásunk érdekében sok a tennivaló. A helyi polgármesterrel hosszú ideig nem beszéltem, de rájöttünk, hogy az emberek jobblétéért együtt kell dolgozni elveink megtartása mellett. Ezt minden pártnak komolyan kell venni.

– *A családot hogyan viszonyul politikai tevékenységedhez?*

– Édesanyám is, rokonságom is teljes mellszélességgel támogat.

– *Miket olvastál mostanában? Milyen filmeket szeretsz?*

– A Szabadságot rendszeresen olvasom. KB-megbízottként is fontos a helyi sajtó

figyelése. Állandóan a napi élethez viszonyítom a helyi és országos sajtóban közölt gondolatokat. Szerencsére sok helyen megfordulok, így van alkalmam rengeteg emberrel beszélgetni.

A régi magyar filmeket szeretem és a Formal-et.

– *Kedvenc ételeid?*

– Valódi magyar finomságok! Pacal, töltött káposzta, fokhagymás lángos.

– *Ha találkoznál az aranyhállal, mi lenne a három kívánságod?*

– Béke, boldogság, szeretet.

– *Melyek a legfontosabb értékek az életében?*

– Alapvető fontosságúnak tartom a segítőkészséget és az igazunk melletti kiállást.

– *Mi a véleményed az elmúlt idők változásairól?*

– Nem megoldás, hogy elhagyjuk a pártot, ha valamit elrontunk! Dolgozni kell és tájékozódni. Erre jó A Szabadság – ez a mi bibliánk. Aki olvassa, azt nem lehet félrevezetni. Örülök, hogy mi rendezhetjük az augusztus 20-i ünnepséget. A megyei és orosházi vezetés színvonalas rendezvényre készül. A város előjárósága is nagyon pozitívan áll hozzá. Minden pártnak küldünk meghívót, és várjuk a vendégeket. Sok párttag részvételére számítunk. Nem tartunk tagtoborzást, de számítunk szimpatizánsok érdeklődésére is. ■

Gál Ferenc

1964-ben született Orosházán. Szakiskolát Tatán végzett, utána a helyi szövetkezetben lótenyésztéssel foglalkozott. A rendszerváltás után, sok más magyar emberhez hasonlóan munkanélküli lett. Jelenleg biztonsági őrként dolgozik. A 6-os számú, Orosháza és környéke választókörzet KB-megbízottja, KB-tag, Békés megyei elnök.

NÉPSZAVAZÁS – DÖNTSENEK A GYÖNGYÖSIEK!

Mégis megkezdődhetett az aláírásgyűjtés a gyöngyösi helyi népszavazásra. „Egyet-ért-e Ön azzal, hogy ne épüljön meg az indiai Apollo Tyres cég gumigyára Gyöngyösön?” – így szól a feltett kérdés, amelyet a helyi FIDESZ-frakció kezdeményezett, de az MSZP-t leszámítva támogatják más helyi pártok és civilszervezetek is. Korábban a város jegyzője mondva csinált okokkal tagadta meg az ív hitelesítését, de bírósági döntésre az elmúlt napokban elindulhatott a gyűjtés.

„Munkahelyeket, de nem mindegy, hogy milyen áron!”, „Nyílt tájékoztatást

akarunk, ne a kulisszák mögött döntsünk!” – hangzott el leggyakrabban az elmúlt héten a gyöngyösi munkáspárti fiatalok aláírásgyűjtő standjánál a város sétálóutcájában, ahol több százan megfordultak, és az aláírások is szépen gyűltek. Az egész délutánt kitöltő akcióba Vajda János alelnök vezetésével egy kis budapesti csapat is besegített. Az emberek jól fogadták, hogy a Munkáspárt támogatja a népszavazást, és kiállt a nyílt színre. Sokan – még a népszavazást ellenzők közül is – meglepődtek, hogy a munkáspárti fiatalok milyen világos érvekkel agitáltak, hi-

vatkozva a dunaujvárosi Hankook-gyár negatív példájára is. Megmutatkozott, hogy a mintegy hét ezer aláírás összegyűjtése, s a gyöngyösi népszavazás kemény csata lesz, hisz a szocialista önkormányzati vezetés mindent megtesz az indiai cég ide telepítése érdekében.

A gyöngyösi fiataljaink Kiss Balázs vezetésével a közelmúltban Thürmer Gyula látogatását szervezték meg példamutatóan a választókerületben. Most továbbléptek. Megragadták az alkalmat, hogy aktívan bekapcsolódjanak a helyi közéletet leginkább foglalkoztató ügybe. ■

A Magyar Kommunista Munkáspárt Elnökségének közleménye!

A Munkáspárt szolidáris az egri kórház dolgozóival!

A Magyar Kommunista Munkáspárt eddig is határozottan támogatta az Egri Markhot Ferenc Kórház dolgozóit – orvosokat, nővéreket, ápolókat – a kórház privatizálása elleni harcukban.

A Munkáspárt példamutatóan tartja az egriek küzdelmét a kórházért, a megyeszékhelyen és a környékén élő emberek egészségügyi ellátásának megőrzéséért.

Elítéljük, ahogy a Gyurcsány-kormány a magatartásával fedezi a fenntartó megyei közgyűlés döntését a kórház eladásáról, és a Hospinvest magáncég erőszakos terjeszkedését a magyar egészségügyi rendszerben.

A Munkáspárt teljes mértékben szolidáris az egri egészségügyi dolgozókkal, akik nem csak a munkahelyüket védik, de a nemzeti vagyron elherdálása elleni összefogásban is példát mutatnak.

A Magyar Kommunista Munkáspárt követeli:

- Vessenek véget a közalkalmazotti jogviszonyuk megvédéséért fellépő munkavállalók zaklatásának, megfélemlítésének!
- Minden érintettől – a kormánytól, az egészségügyi szervektől, az ÁNTSZ-től – a leghatározottabban elvárjuk, hogy szigorúan tartsák be, és tartassák be az alapvető egészségügyi és munkajogi törvényeket.

Budapest, 2008. augusztus 6.

A TÉNYEK NYELVÉN

GYÖNGYÖSÖN IS MENT A MUNKA, JÓ VOLT MUNKÁSPÁRTINAK LENNI

Az Apollo Tyres gumiabroncsgyártó cég Gyöngyösre települését még ez év januárjában jelentették be, miután Gyurcsány Ferenc Indiában tárgyalt üzletemberekkel. Ez lenne a Magyarországra települő negyedik ilyen gyár. Az indiai vállalatnak eddig csak Dél-Afrikában és Zim-

babwében van üzeme. A beruházáshoz a szocialista vezetésű önkormányzat 45 hektárnyi területet kíván eladni. Az indiaiaknak ígért 7-9 milliárd forintnyi állami támogatás fejében az első ütemben 900, majd később összesen 1500 munkahelyet teremtenének.

A Levegő Munkacsoport már a kezdetektől figyelmeztetett arra, hogy a gyenge kategóriába tartozó gumikat gyártó cég környezetvédelmi hatástanulmány nélkül kapott ígérvényt a beruházásra. „A miniszterelnök úgy tekint az ellenőrzési hatóságokra, mint politikai megrendeléseinek szolgái teljesítőire” – tiltakoztak.

Ellenzi az üzemet a Civilek a Mátra-alján Mozgalom is, mivel az veszélyeztetné a szőlő- és gyümölcsstermesztéséről ismert Mátraalja környezetét. A gyárban évente 21 ezer tonna hulladék keletkezne, s az évente 800 ezer köbméternyi vízfelhasználás veszélyeztetné a város és környezete vízkészletét. Az ellenzők joggal figyelmeztetnek arra is,

Tanuljunk dolgozni!

Segítség kell az önkormányzatoknak

Heves megye 1. számú választóközterének KB-megbízottja, Juhász Norbert az utóbbi időben kampányszerűen járja a megyét. Fölkeresi az önkormányzatokat, elbeszélget a helyiekkel, mindenütt reklámozza A Szabadságot és a Balsszemmel köteteket. Ennek a kis kampánykörútnak volt a legutóbbi állomása augusztus 31-én az 1700 lakost számláló, festői szépséggel bíró Noszvaj.

Bóta Géza, a település polgármestere örömmel fogadta a fiatal munkáspárti politikust. Szavaiból kitűnt, hogy a helyzet itt is – csakúgy, mint a megye bármely más részén – több, mint kilátástalan. Az emberek nehezen élnek, kevés a munkalehetőség, akik tehetik, a legközelebbi városba, Egerbe járnak dolgozni. Néhány szőlészeti gazdaságot leszámítva helyben szinte semmi esélye nincs az embereknek munkát vállalni. Az önkormányzat által indított közmunkaprogram még rendben működik, de a jelenlegi kormány által folytatott országromboló politika következtében ők is nehéz helyzetben vannak. A munkavégzéshez szükséges eszközök, építőipari és egyéb anyagok beszerzése – mint minden más – pénzbe kerülnek, és már ez a költség sincs abban az anyagi helyzetben, hogy mindezt maradéktalanul elő tudja teremteni. Sajnos ez erősen rányomja bélyegét a helyi közmunkaprogram működésére is. Bóta Géza kihangsúlyozta, függetlenül indult, és továbbra sem kívánja elkötelezni magát semmilyen politikai irányvonallal. A Gyurcsány-kormány módszerével és politikájával ő sem ért egyet. Szavaiból és tetteiből is kitér, Noszvaj polgármestere korrekt, a településéért dolgozó ember. Őt és a hozzá hasonlókat kellene támogatni, hogy az átlagembernek, a falvakban, községekben, akár városokban élőknek is jobb élete lehessen.

hogy a gyárban sok embernek egészségre káros munkahelyen kellene dolgoznia. Az állami milliárdokat inkább a helyi kis- és középvállalkozások segítésére kellene fordítani, amelyek ennyi pénzből a multiknál több hazai munkahelyet tudnának teremteni – szól az alapvető ellenérv.

Kinek éri meg igazából az indiai cég Gyöngyösre települése? Ki veszi fel a mintegy 40 millióra becsült közvetítői díjat? – teszik fel a kérdéseket manapság sokan a városban és környékén. ■

István vagy Koppány?

Augusztus 20-án országszerte Szent Istvánra, első királyunkra emlékeznek. Szinte kivétel nélkül mindenki elmondja, hogy István apja, Géza fejedelem halála után felismerte a történelmi szükségszerűséget, felvette a kereszténységet, megteremtette a feudális államot. Nem felejtjük el hozzátenni, hogy István Magyarország sorsát a műveletlen Kelettel szemben a művelt Nyugat-Euróához kötötte. Mindezt egyértelmű pozitívumként értékelik. Legfeljebb megemlékeznek arról, hogy István mindezt nem igazán demokratikus eszközökkel cselekedte meg, hanem tűzzel-vassal, és nem utolsó sorban külföldi segítséggel.

KOPPÁNY A ROSSZ?

Ezzel szemben volt Koppány, aki akkoriban az Árpád-dinasztia legidősebb tagja, s mint ilyen, ő akart hatalomra kerülni. Ez önmagában még nem politikai program. Ha minden igaz, Koppány azzal igyekezett a magyarokat meggyőzni, hogy korábbi hitük, vallásuk tökéletesen megfelelő, nem kell egy másikra, ráadásul egy idegen hitre lecserélni. A nyugati lovagok és papok által idehozott szokásokat sem kell átvenni, mert nem biztos, hogy azok jobbak, mint a magyarok hagyományos megoldásai. Koppány évszázadok óta – Istvánnal szemben – a konzervatívot, az anti-európaikat, a keletit, a barbárt, egész egyszerűen a rosszat testesíti meg. A krónika már 1070-ben a következőket írta Koppány-

ról: „De minden jónak ellensége, az irigységgel és gonoszsággal teljes ördög, hogy Krisztus apródjának szent szándékát szétzilálja, beháborút támasztott; az ő sugallatára a pogány nép vonakodott nyakát a keresztény hit igájába hajtani...”

Ez az értékelés – mint látjuk – nem a mai politikusok találmánya, őket is tanították erre az iskolában, ugyanúgy, mint elődeinket az évszázadok során. István és Koppány ezen értékelése a magyar történetírásban nagyon régen kialakult felfogás eredménye, amely általában kényelmes a napi politikának, és ezért időről-időre dogmává avatják. Manapság is így van. Éppen ezért a mostani augusztus 20-án is minden valamire való politikus azt fogja hangoztatni, hogy mi, ma élők István nagy művét folytatjuk, amikor egyre mélyebben merülünk el az Európai Unióban, na és persze a NATO-ban. A politikusok között kivétel minden bizonnyal csak a Munkáspárt elnöke fog jelenteni.

NEM AZ ISTVÁNI ÚT VOLT AZ EGYETLEN

Nem akarjuk most, utólag eldönteni István és Koppány vitáját. Ez utóbbit István már eldöntötte, amikor legyőzte ellenfelét, és megelőzendő minden további lázongást, az egyedül üdvözítő keresztény hit, na és persze István uralma ellen zúgolódót nemes egyszerűséggel felnégyeltette. Szerencsétlen Koppány rehabilitálása érdekében lehetne valamilyen bírósághoz fordulni, mert összeremberi mércével nézve édes mindegy, hogy valaki mikor végezteti ki politikai ellenfelét, 998-ban vagy pár száz évvel később.

Szörényi Levente és Bródy János még 1984-ben rockoperát alkottak István, a király címmel. A mű azóta is kirobbanó siker. Nyilván nem véletlenül. A szerzők ugyanis felvetik a sok évszázadokon át tabunak számító kérdést: vajon jó volt-e mindez úgy, ahogyan történt? István vagy Koppány? Vagy esetleg, István és Koppány?

A kérdés jogosságát számos történelmi tanulmány is alátámasztja. Újabb történelmi kutatások alapján a kép egy kicsit árnyaltabb annál, mint amit az iskolában évszázadok óta a fejünkbe vernek. Először is, megdöbbentő tény, de igaz: az állítólagosan művelt Nyugat-Európa nem is volt olyan művelt. Sok forrás szerint Nagy Károly, aki 768-tól a frankok királya, speciel írni sem tudott. Árpádék viszont tudtak írni. Az európai műveltség is jórészt úgy él bennünk, mint Róma művészete, csakhogy a 900-as években már

nem létezik Róma, és a kultúrája is romokban hever. Az amfiteátrumokat széthordták, az utak és vízvezetékek elkoptak. Az egykor élénk városok, még ha nem is estek valami pusztításnak áldozatul, gyorsan zsugorodtak össze. Európában a 9. század végéig nem születnek új szobrok, eredeti irodalmi alkotások. Érdekességként megjegyezzük, hogy tudományos kutatások szerint „a honfoglaló magyarság könnyen cserélhető és mosható fehéreneműt viselt a nyolcadik században is. Európa lakosságának legfelső rétege is csak a 12. században kezd fehéreneműt használni, s az európai ruhaanyag az előkelőknel is kizárólag primitíven kikészített bőr és durva szövet, vagy vászon.”

Nem egyszerűen arról volt szó, hogy Árpádék tudtak írni, más európai kortársaik meg nem, hanem arról is, hogy a magyar törzsek magukkal hozták hagyományos kultúrájukat, amely a szkíta-hun-pártus-avar műveltségben gyökereztek. Ennek a műveltségnek volt hordozója is a magyar rovásírás.

Az sem igaz, hogy a magyarok István előtt hitetlen gyaurok voltak. Hívó emberek voltak, csak egész egyszerűen nem keresztények. Egy istenben hittek, de az ő istenük nem az volt, mint a keresztényeké. Újabb kutatások azt is kimutatták, hogy a magyarok már jóval István előtt ismerték a kereszténység tanításait, de szerencsétlenségükre annak azt a változatát, amelyet egy Máni nevű keresztény hirdetett. Máni azt vallotta, hogy kinek-kinek saját nyelvén kell hirdetni az örömmüzenetet, mindenkinek, egyénnek és nemzetnek a maga útját kell megtalálnia a „Fényhon” felé.

Tehát amikor István meghozza történelmi döntéseit, nem csupán épít, hanem rombol is. Lerombolja a magyar hagyományos kultúrát, sőt, a magyar nyelv fejlődésének lehetőségét. István a kereszténység római ágához csatlakozik jó ötven évvel azelőtt, hogy a keresztény egyház kettészakadt volna a katolikus és a keleti ortodox egyházra. István döntését bölcsnek szokás nevezni, de megfélemezünk egy apró részletről: a katolikus egyházban – ha hiszed, ha nem – 1965-ig latinul folyik a misézés, a sokszor kiátkozott keleti keresztény egyházakban viszont kezdettől fogva a nemzeti nyelvet használják. István idején és utána is a keresztény egyház tiltott írásnak tekintette a rovásírást, és üldözi. Megtörténik a középkori agymosás is. Az akkori történelmi munkákat ugyanis papok írják. Amit ma tudunk Istvánról és Koppányról, jórészt tőlük tudjuk.

István és Koppány?

A vita természetesen eldőlt. Ezer évvel később fölösleges is lenne feltenni a kérdést, hogy mi lett volna, ha Koppány Veszprémenél legyőzi Istvánt. Egyet azonban biztos állíthatunk. István és Koppány korában többféle reális és járható megoldási út létezhetett. Mindegyik útnak voltak előnyei és kockázatai. Európa és Magyarország elmúlt évezredes fejlődése sem ad egyértelmű bizonyítékot arra, hogy István programja volt az egyedül üdvözítő. István és Koppány vitájának a mára nézve azonban van útmutatója: soha ne higgyünk abban, hogy csak egy út van. Lehet másik is, és nem kizárt, hogy az a jobb.

ISTVÁN ÉS KOPPÁNY VITÁJA MA

Magyarország 1990-es társadalmi rendszerváltása, a külpolitikai, katonai és gazdasági orientációváltás, azaz a csatlakozás az EU-hoz és a NATO-hoz, sok tekintetben hasonlít arra, ami István korában végbe ment. Ezúttal nem került sor csatára Veszprémenél, mivel az új rend hívei – ugyanúgy külföldi segédlettel, mint ezer éve – csendesen lerendezték a rendszerváltást. Nem négyelték fel a mai Koppányokat sem, pedig sokan követelik ma is. Néhány dolog azonban bekövetkezett.

Bebizonyosodott, hogy mint piac kellünk Nyugat-Európának. Magyar mezőgazdaságra, magyar nemzeti iparra nincs szüksége az EU-nak, ezért a magyar kormányokkal szoros együttműködésben tönkre is tették őket. Az EU-nak magyar iskolákra és magyar falvakra sincs szüksége, autópályákra viszont igen. Ezért támogatják az útpépítést, de nem támogatják a vasútépítést vagy a falvak megvédését.

Az EU messze nem azt jelenti, hogy a korábbi magyarnál jobb minőségű árukat és szolgáltatásokat kapunk. A multinacionális cégek által ma kínált mosóporok, élelmiszerek minősége rosszabb, mint amit Magyarország elő tud állítani.

A hivatalos szónoklatok állításaitól eltérően semmilyen európai kultúrát nem vet-

tünk át, illetve nem jutottunk olyan értékekhez, amelyekhez az EU keretein kívül ne juthattunk volna. A felsőoktatásban például a bolognai rendszer bevezetése az eddigi magyar oktatási szinttől visszalépést jelent. Nem a magyar hagyományokat és sajátosságokat használjuk ki, hanem a multinacionális vállalatok kiszolgálására alkalmas „tömeg-értelmiséget” képezünk.

Nem egy európai civilizációhoz kerülünk közelebb, hanem átvesszük az amerikai és amerikanizált kultúra Európán keresztül hozzánk jutó termékeit. Nem őriztük meg azokat a szálakat sem, amelyek 1945-90 között kialakultak a magyar és a kelet-európai kultúrák között. Azt is elfelejtettük oroszul, amit a szocializmusban nagy nehezen megtanultunk. Nem ismerjük a kelet-európai népek történetét, irodalmát, nem beszéljük a nyelvüket, nem nézzük a filmjeiket. Igaz, ők se a miénket. A keresztény-zsidó civilizáció monopolizálásával szinte minden képességünket elveszítjük más civilizációk, így a kínai, iszlám kultúra befogadására.

A globalizáció, az EU „közös” érdekének érvényesítése azt eredményezi, hogy elveszítjük a nemzeti ellenállás lehetőségét. Az egységesített világszemlélet bevezetése megtöri a nemzeti emlékezetet, leértékeli és elfeledteteti a nemzeti tudat fontos elemeit. A nemzeti ellenállás viszont éppen az elnyomott rétegek harci eszköze. A nemzeti elem elfojtása ezért egyben a tőke elleni osztályharc elfojtásának eszköze.

A globalizáció és az integráció a nemzetközi nagytőke lehetőségeit óriási mértékben megnövelte, minden korábbinál sikeresebben küzdenek a munkástömegek ellen. A munkásság viszont egyelőre nem találta meg a nemzetközi integrálódás eszközeit.

A közös védelem azt eredményezi, hogy a kis országokat, így Magyarországot is megfosztották a relatíve önálló cselekvésre képes nemzeti haderőtől, ugyanakkor részt kell vállalni a NATO, az EU emberanyag-szükségeinek kielégítésében.

Részletek az István, a király rockopera szövegből

KOPPÁNY

Nincs visszaút
hisz István már a harcra készül
Idegeneket hív
magyarok ellen segítségül
Pogánynak tartanak
pedig Bizánc jelét magamra vettem
De csak az volt a cél
hogy szabadságunk megőrizzem
Pogánynak tartanak
mert nem tűröm a papok hatalmát
Bűnt kiáltanak
hol szabadságát védi az ország
Pogánynak tartanak
mert szembezálok a hódítókkal
Pogány itt mindenki
akí velem van és nem Istvánnal

TORDA (a táltos)

Koppány, ha Istvánt legyőzöd
nem pusztulnak majd a hősök
Hatalmas nagy lesz itt a nép
Rómától Görögbizáncig
Rajnátlól Levédiáig
félük majd utódaid nevét
Mohácsnál győzni fogunk
Dózsa lesz György királyunk
Nagyhatalom századokon át
Rákóczi világot hódít
Kossuthtal valóra válik
a Duna-menti Köztársaság

TÖMEG:

Koppány! Koppány! Koppány! Koppány!

„A Munkáspárt egységes egésznek tekinti a magyar történelmet. Mi ezer években gondolkodunk, és nem évtizedekben. Valljuk: nem vagyunk egyformák, de magyarok vagyunk. A népfelkelő Dózsa György és az őt kegyetlenül megkínzó nemesi vezér Szapolyai János vérrel festett különbsége nem fog eltűnni. Az sem kétséges, hogy – amint Ady mondta – mi Dózsa György unokái vagyunk. A társadalmi különbségek voltak és lesznek, de összeköt bennünket az, hogy magyarok vagyunk, több mint ezer éve itt élünk, és itt keressük a boldogulásunkat a jövőben is.”

(Részlet Thürmer Gyula 2007. augusztus 20-i kisújszállási beszédéből)

MUNKÁSPÁRTI AUGUSZTUS HUSZADIKÁK

Augusztus 20-a 1989 után is éveken át a Munkáspárt egyik legszebb ünnepnapja volt. Az ország alföldi megyéiben, ahol a párt mindig is erősebb volt, sok helyütt rendeztünk nagygyűléseket, munkás-paraszt találkozókot. Az elsőt 1990-ben Jászberényben - akkor még polgármesteri tiltás ellenére, nagy rendőri jelenlét mellett, s ahol még az ünnepség vízellátását is kikapcsolták. Később egy orosházi ünnepségünkre repülőgépről szórtak ellen-

séges röplapokat. A Munkáspárt megfélemlítésének ilyen és más kísérletei a 90-es évek elején azonban nem érték el céljukat.

Az augusztus 20-i ünnepek a párt mindenkori küzdelmeinek egyik színterévé is váltak. Fokozatosan a települések is befogadták a munkáspárti ünneplőket. Természetessé vált, hogy mi, munkáspártiak is magunkénak érezzük az ünnepet. A szocialista múlttal összeköt bennünket az

új kenyér köszöntése, de tisztelgünk a falu népe előtt, gondolunk azokra is, akik áldozataivá váltak a magyar mezőgazdaság tőkés átszervezésének. Augusztus 20-án mi is ünnepeljük a magyar állam alapításának évfordulóját.

Tavaly Kisújszálláson kezdtük újra hagyományainkat, s idén Orosházán, Kecskeméten és Budapesten is folytatjuk Képes összeállításunkkal felelevenítjük korábbi ünnepeinket. ■

TISZAKÉCSKE, 1994 – BÁCSEBEN TÖBB ALKALOMMAL IS NEVEZETES ÜNNEPEINK VOLTAK, AMELYEK ERŐS JÓZSEF TSZ-ELNÖKHÖZ, A PÁRT VOLT ALELNÖKÉNEK SZEMÉLYÉHEZ FÜZÖDNEK.

MEZŐKOVÁCSHÁZA, 1995 – AZ ÚJ KENYÉR KÖSZÖNTÉSE ÖSSZEKÖT BENNÜNKET A SZOCIALISTA MÚLTAL, S TISZTELGÉS A MAGYAR VIDÉK NÉPE ELŐTT.

BAJA, 1996 – AZ AUGUSZTUS 20-I ÜNNEP ALKALMAT ADOTT A DEMOKRATIKUS, SEMLEGES MAGYARORSZÁGÉRT, A NATO-ELLENES NÉPSZAVAZÁSÉRT FOLYTATOTT KÜZDELMEINKRE IS.

BUDAKALÁSZ, 1997 – POLITIKA ÉS SZÓRAKOZÁS A SZÍNPADON: FÓRUM PEST MEGYE KÖZBIZTONSÁGÁRÓL – VENDÉGÜNK KOÓS JÁNOS.

ELEK, 2000 – MAKÓ, OROSHÁZA, MEZŐKOVÁCSHÁZA, ELEK – AZ ELSŐ TÍZ ÉVBEN A VIHARSARKI ÜNNEPEK SZOROZATÁT TARTOTTUK.

CSEPEL, 2001 – AZ ELSŐ FŐVÁROSI AUGUSZTUS 20. A CSEPELI ÚTTÖRŐSTADIONBAN. VENDÉG: SZÓKE KÁROLY, VASAS ELNÖK.

90 ÉVES A MAGYAR KOMMUNISTA MOZGALOM

90 ÉVES A KMP: TAPASZTALATOK ÉS TANULSÁGOK

November 24-én lesz 90 éve annak, hogy megalakult elődünk, a Kommunisták Magyarországi Pártja.

KUN BÉLA ÖZVEGYE MÜNNICH FERENCSEL ÉS NYIKITA HRUSCSOVVAL

DOLGOZZUK FEL AZT, AMIT TANULTUNK!

Az elmúlt hetekben áttekintettük a KMP létrejöttét és fejlődését. Mostani számunkban befejezzük a KMP születésének bemutatását. 1919 márciusában ugyanis egybeolvad a szociáldemokrata és a kommunista párt, s az új párt már csak elemeiben hasonlít a KMP-re. Az új párt baloldali szocialista párt erőteljes kommunista befolyással. Egy rendeltetése van: irányítani a Tanácsköztársaságot. Ez utóbbi történetét jövőre dolgozzuk fel, amikor a Tanácsköztársaság 90. évfordulóját ünnepeljük. Másrészt, a Tanácsköztársaság leverése után ismét szétválik a szociáldemokrácia és a kommunisták útja. Az MSZDP még 1919 augusztusában legális pártként újjászerveződik, és a Horthy-rendszer egyik parlamenti pártja lesz. A kommunista párt is újjászerveződik, de a Horthy-rendszer gyűlölt ellenségeként illegálisan, részben pedig emigrációban küzd egészen 1945-ig. Ez azonban már egy másik történet.

ŐRIZZÜK AZ ALAPÍTÓK EMLÉKÉT

A KMP megszületése és néhány hónapos léte fontos történelmi tapasztalatokat és tanulságot hordoz magában számunkra, mai kommunisták számára is.

Először is, a KMP létrejötté a magyar munkásmozgalom dicsőséges fejezete. A mai Magyar Kommunista Munkáspártnak őriznie kell az alapítók emlékét, és tanulnia kell a KMP tapasztalataiból.

KOMMUNISTA PÁRTRA SZÜKSÉG VAN

Másodszor, a KMP megszületése is bizonyítja, hogy a munkásosztály eredményes harcához szükség van a kommunista pártra, amely tömöríti a dolgozók legtudatosabb rétegeit. A kommunista pártot nem helyettesítheti a szociáldemokrata párt, mert annak célja nem a szocializmus megteremtése. Nem helyettesíthetik civilszervezetek sem, mert a munkásság átfogó politikai és gazdasági érdekeit csak a kommunista párt fejezi ki.

Harmadszor, a párt létrejöttéhez és fejlődéséhez szükség van objektív körülményekre. A magyar kapitalizmus fejlődése a 20. század elején magával hozta a munkásság fejlődését. Az első világháború, a válság elősegítette a munkásság osztálytudatának erősödését. A kapitalizmus fejlődése a mai Magyarországon is megteremti a tőkéséktől eltérő érdekekkel rendelkező munkás- és dolgozói tömegeket. A tőkés válság, a tömeges csalódás elősegíti az osztálytudat kialakulását és erősödését.

Negyedszer, szükség van szubjektív tényezőkre, azokra a lelkes emberekre, akik vállalják a szocializmus és a párt ügyét. Ha 1918 novemberében nem jön létre a KMP, a magyar munkásság nem jutott volna el a Tanácsköztársaságig, mert a szociáldemokraták más irányt vettek volna. A szubjektív tényező hiányában a legkedvezőbb objektív körülmények is kihasználhatatlanok maradnak, ha nem áll rendelkezésre szervezett, fegyverezett és harcra képes párt. A kommunista párt szervezeti felépítéséről szóló lenini tanításokat 1918-1919-ben csak kevesen értették,

és zavar volt a nemzetközi munkásmozgalomban is. Ma az a helyzet, hogy a lenini tanítások feledésbe merülnek, és ez igaz a külföldi pártokra is. A KMP történelmi tapasztalata, amelyet alátámaszt a Munkáspárt 20 éves friss tapasztalata is, fontos kincsünk.

VILÁGOS ESZMEI ALAPON

Ötödször, a KMP története is mutatja, hogy a párt sikeréhez elengedhetetlen a világos marxista-leninista álláspont. Ez pedig nem képzelhető el a szociáldemokráciától való elhatárolódás nélkül. 1918 novemberétől a KMP folyamatosan leleplezte, hogy miért elfogadhatatlan az MSZDP útja, és miért kell a kommunista úton haladni. A Tanácsköztársaság idején a hatalom birtokában ez a munka háttérbe szorult, és ez is szerepet játszott a munkáshatalom megbuktatásában. A KMP története ugyanakkor azt bizonyítja, hogy adott történelmi viszonyok között lehetséges a taktikai együttműködés kommunista és szociáldemokrata pártok között.

A MUNKÁS ÉRDEKÉT KELL KÉPVISELNI

Hatodszor, a párt sikeréhez elengedhetetlen a munkásérdekek képviselése, s ebből az okból a munkások és a munkásérdekek kifejezésére alkalmas értelmiségiek jelenléte a vezetésben. A KMP tévedései és az utódpártok hibái is jelentős mértékben akkor következtek be, amikor ez az elv sérült.

Hetedszer, a KMP története is arról győz meg, hogy a kommunisták nem egyezhetnek ki a kapitalizmussal. Egy út van, a tőke elleni harc útja, de ennek konkrét formáit mindig a kor viszonyai határozzák meg.

Nyolcdszor, a KMP tapasztalata az is, hogy a tőkés médiaháborúban csak a párt saját újságjára és más médiaeszközökre lehet számítani. A pártmédia egyben a pártszervezés semmivel sem pótolható eszköze.

Kilencedszor, a KMP kezdettől fogva internacionalista párt. Épített a mozgalom tapasztalataira, felhasználta a mozgalom támogatását, maga is segítette a mozgalom harcát. ■

JÓ ÉLNI – GAZDAGON!

Gyakran hallgatom a Kossuth rádiót – vagy, hogy is hívják éppen mostanában az adót? – talán már kínos a magyar szabadságharc vezérének neve? Azt már régen megszoktam, hogy szinte az összes műsor arról szól, hogy mit és miért nem tehetek. Jól bevett része ez az agy mosásnak, belénk beszélnek a kisebbségi érzést, azt, hogy mi, dolgozók, valóban alacsonyabb értékkel rendelkező polgárai vagyunk a világnak, semmi esélyünk változtatni ezen. A legveszélyesebb dologgal fertőzik a hallgatóságukat: a bele-törődéssel.

A múltkor a megszokottnál is arc-pirítóbb riportjukat hallgattam végig: Magyarországon élő, multicégek csúcsmenedzsereinek egy csoportjáról szólt ugyanis, akik hétvégenként hobby-szakácsosdit játszva főzőcskéztek ezidáig, míg nem úgy érezték a „társadalomnak is tartoznak valamivel”. Egy non-profit – ez a mai Magyarországon azt jelenti, hogy nem kell adózniuk – alapítvánnyal meg-egyezték: ahelyett, hogy kiöntenék étel-költeményeiket, inkább egy fővárosi hajléktalan szállónak adományozzák. Egyen egyszer libamáját a csóró! A riporternő természetesen áradozott az ötlettől, de azért félve feltette a kezdeményezés egyik szellemi atyjának a költői kérdést: „de ezzel nincs megoldva a probléma, egy fecske nem csinál nyarat”, mire felháborodott

hangsúllyal és igencsak tört magyarsággal rögtön visszadobta a labdát a riport alanya: „Mit akarnak még? Ez nekik nem elég?”

Hiszen tényleg, a hajléktalanok két-három adagot is elvittek. A riportert is kérdezte, nem lesz ez sok és egészségtelen? Ők mondták: de, azért viszik magukkal, egy ilyen adagot ugyanis ha megennék, a hetes üres gyomorra jött Kánaán-csomag bizony végüket jelentené. Nem szoktak jóllakni ugyanis. Enni és főzőcskézni is kényes divat a mai Magyarországon... Ja, s bocsanat, ez a műsor nem a múlt század harmincas éveiről szólt. Ez a mai való, hölgyek és urak!

DELIKÁT DÓRA VERA

A háborúról

Oroszország megtámadta a nyugat-barát kicsi Grúziát, avagy Tbiliszi szerzi vissza erővel több ezer polgári lakos halála árán elszakadni kívánó területét? A múlt héten Dél-Oszétiában kitört harcokra mindkét válasz igaz.

Igaz, hogy Moszkva provokálta a grúzokat, s igaz, hogy Vlagyimir Putyinnak mind a belpolitikában, mind a nemzetközi színtéren kapóra jön a grúz háború. Otthon Dmitrij Medvegyevnek megmutathatja, hogy ki az úr, a világnak meg demonstrálhatja: Oroszország nem csak a gázcsapok elzárásával tud fenyegetni, ha érdekei azt kívánják, katonai erejét is kész bevetni.

Igaz az is, hogy ténylegesen Grúzia támadott először, el akarták foglalni a hetvenezer lakosú Dél-Oszétiát. A köztársaság jogilag ugyan Grúzia része, lakosai azonban nem akarnak grúzok lenni. Ha a világ engedte Koszovó Szerbiától való elszakadását, miért ne engedné itt is?

Azért, mert Dél-Oszétia éppúgy orosz bábállam lenne – sőt az is –, mint amilyen amerikai Koszovó.

Mi történt tehát a valóságban: két nagyhatalom egy újabb frontot nyitott egymással szemben, csak ezúttal nem valamelyik tőzsdén vagy kis afrikai államocskában, hanem a Kaukázusban. Szimpátiáink lehetnek, azonban ne feledjük: Oroszország nem a Szovjetunió, vezetői nem felszabadítani hanem elfoglalni mennek, miközben semmivel sem szebbek az amerikai uraik által háborúba kevert grúzok indítékai sem. Valamelyikük nyerni fog, veszíteni azonban egészen biztosan a hatalmi játszmában a szó szoros értelmében feláldozott grúzok és oszétok ezrei fognak.

Volt egyszer egy világszínvonalú mezőgazdaság

Magyarországon ezeréves hagyománya van a nagyüzemi mezőgazdaságnak. Igaz eleinte – többszáz éven keresztül, a kornak megfelelően, a feudális társadalmi viszonyok közepette – egyházi birtokon, főúri birtokon jobbágyok, summások, cselédek, béresek törték az anyaföldet, takarították be a termést – uraiknak. Aztán jött a fölszabadulás, földosztás, mikor is ezer éves vágyálma teljesült a parasztnak, földet kapott. Kínlódott, gazdálkodott, örült, ha jó volt a termés, és csüggedt, ha baj, kár érte, de mindig újra kezdte. Küzdelmes korszakokat is megélve eljutott odáig, hogy Európában, de világviszonylatban is csodájára jártak a szocialista nagyüzemek fejlődésének, saját és integrációs eredményeinek, melyet a háztáji gazdaságokkal közösen elértünk. Természetesen a küzdelem eredménye az lett, hogy pozitívan megváltozott a vidék, a falu képe, élete. Jól képzett szakmunkás- és agrárszakember gárda került az üzemek élére, és a kor agrotechnikai adottságaival élve kialakult egy olyan szocialista üzemszisztem, amely világraszóló eredményeket tudott produkálni. Ez már konkuren-

cia lett, a volt EGK-nak, a mai EU-nak. Azt a létbiztonságot, amit az állami gazdaságok, termelőszövetkezetek, felvásárló üzletágak megadtak, azt sajnos nem védte meg a „magyar paraszt”, mondván: ugyan már, hát mit mondanak – és csendesen asszisztált és bedőlt a politikai kalandoroknak.

Aztán lettek, akik jól jártak, összeszedték magukat, de lettek százezer számra egzisztenciát-vesztett munkanélküliek, napszámosok, vagy elvegyültek a közmunkások közt, jobbik esetben maradhettek a minimálbér árnyékában a volt nagyüzemben, de immár csak alkalmazottak. Ha nem munkanélküliek. Azóta volt gabonaégetés, gazdatüntetés, terményborogatás, tejköntés; szőlő- és gyümölcsös kivágás, parlagrafű és még ki tudja, mi jön, de a magyar mezőgazdaság még ebben az állapotban is konkurencia a Nyugatnak.

Ha ezt akartad, magyar paraszt, feladtad a létbiztonságot, akkor ezt tudomásul kell venni. Ha nem, tenni kell ellene!

FÜLÖP PÉTER

AUGUSZTUS

MUNKÁSPÁRTI
ÜNNEPSÉG
OROSHÁZÁN

a Kossuth Lajos
Közoktatási Intézmény
díszudvarán (Kossuth tér 1.)

11 órai kezdettel – nagygyűlés

Felszólal

GÁL FERENC, a Munkáspárt Békés megyei elnöke

NÉMETH BÉLA, Orosháza polgármestere

Ünnepi köszöntőt mond

THÜRMER GYULA, a Munkáspárt elnöke

A Békéscsabai Jókai Színház színinövendékeinek előadása

Délután fél egytől ebédre várjuk az ünneplőket.
A területen vásári sátrak • Gyermekeprogramok •
Balszettel könyvvásár •
Bemutatkozik a Baloldali Front

**Mindenkit szeretettel vár
a Magyar Kommunista Munkáspárt !**

Munkáspárti koszorúzások

Augusztus 19., kedd

- *Kecskemét*, Kossuth tér, Szent István szobor, délelőtt 10 óra
 - *Budapest*, Budai Vár, Szent István szobor, délután 4 óra
- Öt órától a Mátyás templom idegenvezetővel ingyenesen megtekinthető.

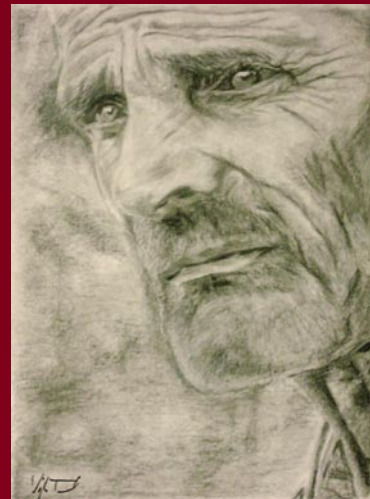
A Szabadság megjelenéséről

Tájékoztatjuk olvasóinkat, hogy A Szabadság augusztus 21-én, a munkaszüneti nap miatt nem jelenik meg. Következő – bővített terjedelmű – lapszámunk augusztus 28-án, csütörtökön fog megjelenni.

Emiatt a szeptemberi hónapra vonatkozó befizetési határidőt is meghosszabbítjuk augusztus 28-ig.

MUNKÁSSORS

Eltagadnák, ha lehetne, de a szocializmus évszázados folklórja és kultúrája igen is létezik. Következő számainkban évtizedes-évszázados idézeteket közlünk kommentárral, melyek mindmáig megállják helyüket, tükrözik a kapitalista rendszerek tulajdonságainak változatlanosságát – s melyek tapasztalataiból mindannyian tanulhatunk.

Kommunista KÁTÉ (katekizmus) 2. rész

- Miben áll már ma a gyöngék creje?
– Összetartásukban.
Ma nincs valódi összetartás, ezt ma építeni és erősíteni kell. Dolgozni kell érte, mert a tőkés hatalom elhitette a dolgozók többségével, hogy az MSZP a szocialista rendszer letéteményese. Nem ismerik fel, hogy a kizsákmányoltságuk nekik is köszönhető, s csak egymással és a Munkáspárttal összetartva érhetnek el egy jobb jövőt.
- Mi hozta létre köztük az összetartást?
– Az elnyomatás.
Ma is olyan elnyomatásban élünk, mint József Attila idején, csak a sallangok színesebbek. Rá kell ébreszteni az embereket, hogy a bajukat csak maguk orvosolhatják, s a bajuk nem más, mint az az elnyomatás, melyet hitelek, kiszámíthatatlan munkahelyeik és drága energia-számláik jelentenek. Amint erre ráébrednek, fegyverüinkké válik az összetartás.
- Mi volt az elnyomatás gyümölcse?
– A nyomor, a nélkülözés, szenvedés, betegség, korai halál.
Ma is erre tartunk, ha már nem vagyunk ott. Megfizethetetlen élelmiszer- és gyógyszerárak, bezárt kórházak, leépített mentőállomások garantálják, hogy a szegények csak gürcöljenek, de befizetett forintjaikért semmit ne kapjanak. Sívároghassanak jó orvosi ellátásért, ami hamarosan csak drága magánkórházakban, még drágább biztosításokkal lesz elérhető. Az eladósodottság, az elárverezett házak, a munkanélküliség ide vezet: jön a nyomor, a nélkülözés, szenvedés, betegség, korai halál.

A Magyar Kommunista Munkáspárt központi politikai lapja. Szerkeszti a szerkesztőbizottság.
Szerkesztőség: 1082 Budapest, Baross utca 61.; Telefon: 334-1509; Telefax: 313-5423;
A Szabadság e-mail címe: info@aszabadsag.hu; internetcím: www.aszabadsag.hu
Kiadja: a Progressio Kft., a kiadásért felelős: Vajda János igazgató; ISSN 0865-5146

A Munkáspárt internetcíme: <http://www.munkaspart.hu>